

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00545/2011-01

Дана: 09.09.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Д.Ж.** из **Бечеја**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 09.септембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Д.Ж.** из **Бечеја** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-486/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Д.Ж. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Бечеју, а подноси пријаву за избор у Основни суд у Новом Саду, Виши суд у Новом Саду и Апелациони суд у Новом Саду.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 15.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу чињеничног стања указује да њени резултати не указују на постојање сумње у испуњеност критеријума, јер је 2006.године имала укинутих 17%, 2007.године 18% и 2008.године 20% укинутих одлука, што представља најбољи резултат у њеном суду, као и испуњеност норме у 2006.години 127%, у 2007.години 140,96% и у 2008.години 222,35%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 170 престала је судијска дужност.

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00486/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 170 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, а у вези броја укинутих и преиначених одлука и израде одлука.

У истој одлуци се констатује да је радила у претежно парничној материји и мањем делу у ванпарничној материји и да је у погледу остварења норме постигла добре резултате.

У погледу квалитета рада наводи се да је имала просечне квалитет рада, па се наводи да је у 2006.години имала 41 ожалбену одлуку од тога 11 укинутих што представља 27%, уз 2 преиначене и 28 потврђених одлука.

У погледу времена израде одлука се указује да је у 2008.години имала 38 одлука израђених у року између 30 и 60 дана, као и 22 одлуке из радних спорова. У 2007.години да је имала 9 одлука израђених у року између 30 и 60 дана и 6 одлука након 60 дана, а да је у истој години имала 9 одлука у материји радних спорова израђених од 30 до 60 дана. Из разлога прекорачења законских рокова за израду одлука, довела је у питање суђење у разумном року, а посебно у материји радних спорова у којима је прописана хитност у поступању.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабран за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке је дана 08.11.2010.године изјавила жалбу.

Жалбу изјављује због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је том одлуком повређено основно правило *ne bis in idem*, јер је ВСС поново одлучио о истом као у одлуци од 25.12.2009.године, да иста одлука не може бити нити допуна нити исправке цитиране одлуке, да се иста заснива на потпуно новим чињеницама и новим доказима а који нису постојали у време одлучивања о пријави већ су исти накнадно прибављени, понавља све наводе о повреди уставних права, а који се односе на повреду начела правне сигурности, права на правично суђење у разумном року, права на ефективан правни лек, забране *reformatio in peius*, као и забране дискриминације, даје разлоге за погрешну примену материјалног права и битне повреде поступка. Указује на друге повреде материјалног права и права гарантованих уставом и Европском конвенцијом.

У погледу чињеничног стања истиче да њени резултати рада не изазивају сумњу у испуњеност критеријума, а посебно имајући у виду резултате рада изабраних судија, који нису ни приближно били успешни и ажурни као подносилац приговора, а да при том друге околности код изабраних судија нису изазвале сумњу у испуњеност критеријума и бивају изабрани, па да стога критеријуми нису једнако примењени, даје примере за изабране судије П.Б. , М.И. .. Истиче да ВСС није узео у обзир околности које иду њој у прилог, а односе се на испуњеност норме, поступање у више реферада, броју завршених предмета.

У погледу неблаговремене израде одлука истиче да је било немогуће испоштовати рокове израде одлука из разлога што је поступала у више реферада, да је била лишена помоћи стручног сарадника, да је у свим реферадама у којима је поступала имала велики број предмета, да је радила и као дежурни истражни судија, па да јој је и то одузимало пуно времена у раду и спречавало да благовремено израђује одлуке.

У погледу испуњености оријентационе норме истиче да је у 2006.години имала укупно у раду у свим материјама у којима је поступала П, П1, Пом, Ипв, Кри, Кв, О и Р 387 предмета, од којих је решила 320 предмета и тиме остварила норму од 126,69%, потом у 2007.години укупно у раду 437 предмета од којих је решила 381 и остварила норму од 140,96%, као и да је у 2008.години од 566 предмета у раду решила 480 предмета и остварила норму од 222,35%.

Указује да јој никада није ништа замерано у вези судијског рада ни од стране Председника суда у коме је радила нити од председника виших судова, ни од било кога, већ је за свој рад добијала похвале.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава

Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 01.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Бечеју, Извештај Основног суда у Новом Саду бр.VIII Су 44-424/11 од 13.07.2011, извештаја о раду за све судије у суду за период 2006.-08.година, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је указала на кретање у њеној служби, чињеницу да је радила у малом суду у којем су све судије морале да раде све материје, али да је претежно радила парничну и ванпарничну реферату, да је једном месечно радила и као дежурни истражни судија, да се и из извештаја о раду да утврдити да је решила велики број старих предмета, потом указала на праксу виших судова да различита већа при истом правном и чињеничном основу доносе различите одлуке, а што је неминовно утицало и на њен квалитет рада, поновила да није сачињена ранг листа по свим параметрима по којима би се утврдило да у односу на друге кандидате има боље резултате, да је од других судија тражила да јој се прекоредно заведе предмети ради постизања бољих резултата, да је за свој рад добијала само похвале а о чему би могао да се изјасни и Виши и Апелациони суд.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Бечеју и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.година

Кри+Крм+кри-пов+Кр 34 предмета у раду сви решени и одлуке израђене у року од 30 дана.

Кв предмета у раду 3 исти решени одлуке израђене у року од 30 дана.

П предмета укупно у раду 232од тога старих 20 решено 208 предмета од тога 22 стара, 16 одлука израђено од 30 до 60 дана и 6 одлука преко 60 дана, 41 ожалбена одлука, 28 потврђених 2 преиначене и 11 укинутих или 27%.

П1 предмета укупно у раду 66 решених 53 9 одлука израђено у року од 30 до 60 дана, 12 ожалбених одлука 11 потврђено 1 укинута.

Пом предмета укупно у раду 2 оба решена.

Ипв предмета у раду 20 сви решени

О предмета у раду 1 и исти решен.

Р(остало) 29 предмета сви решени.

Укупно остварење нормe 126,69%, укупан проценат укинутих одлука 22,64%.

2007.година

Кри+Крм+кри-пов+Кр 43 предмета у раду сви решени и одлуке израђене у року од 30 дана.

Кв предмета у раду 2 исти решени одлуке израђене у року од 30 дана.

П предмета укупно у раду 242 од тога старих 18 решено 195 предмета од тога 20 стара, 9 одлука израђено од 30 до 60 дана, 33 ожалбене одлуке, 23 потврђених 3 преиначене и 7 укинутих или 21,21%.

П1 предмета укупно у раду 104, од тога 1 стари решених 95 одлука од тога 3 стара 8 одлука израђено у року од 30 до 60 дана, 18 ожалбених одлука 14 потврђено 1 преиначена и 3 укинуте или 16,66%.

Пом предмета укупно у раду 2 оба решена.

Ипв предмета у раду 15 сви решени

Р(остало) 29 предмета сви решени.

Укупно остварење норме 140,96%, а укупан проценат укинутих одлука 19,61%.

2008.година

Кри+Крм+кри-пов+Кр 56 предмета у раду сви решени и одлуке израђене у року од 30 дана.

П предмета укупно у раду 283 од тога старих 18 решено 237 предмета од тога 20 стара, 38 одлука израђено од 30 до 60 дана и 6 одлука преко 60 дана, 32 ожалбена одлука, 21 потврђена 4 преиначене и 7 укинутих или 21,90%.

П1 предмета укупно у раду 197 од тога 4 стара решених 157 од од тога 3 стара 22 одлуке израђено у року од 30 до 60 дана, 23 ожалбених одлука 18 потврђено 5 укинута, или 21,70%.

Пом предмета укупно у раду 1 решен.

Ипв предмета у раду 9 сви решени

Р(остало) 20 предмета сви решени.

Укупно остварење норме 222,35%, укупан проценат укинутих одлука 21,81%.

Време израде одлука утврђено је на основу Извештаја Основног суда у Новом Саду, док је просек суда утврђен на основу збирних Т2 образаца.

Одлука израђених након законом прописаног рока а дуже од 60 дана имала је у 2006.години укупно 6 предмета, просек суда је био 2,4, а у одлукама израђеним у периоду од 30 до 60 дана имала је у 2006.години 25 просек суда је био 22, у 2007.години 17 просек суда 29 и у 2008.години 60 просек суда је био 35.

Одлуке израђене након рока од 60 дана су у предметима:

- П.48/05 расправа закључена 07.12.2006.године одлука експедована 15.06.2007.године рок израде одлуке 190 дана;
- П.52/05 расправа закључена 06.09.2006.године одлука експедована 19.04.2007.године рок израде одлуке 225 дана;
- П.10/06 расправа закључена 26.06.2006.године одлука експедована 06.12.2006.године рок израде одлуке 163 дана;
- П.16/06 расправа закључена 29.05.2006.године одлука експедована 15.08.2006.године рок израде одлуке 78 дана;
- П.49/06 расправа закључена 03.07.2006.године одлука експедована 04.12.2006.године рок израде одлуке 153 дана;
- П.248/05 расправа закључена 06.03.2006.године одлука експедована 14.08.2006.године рок израде одлуке 166 дана;

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

У складу са чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду имала проценат укинутих одлука испод процента прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом. Први састав Високог савета судства је у својој одлуци сумњу засновао на чињеници да је подносилац приговора у 2006.години имала у материји опште парнице укинутих одлука изнад толерантног максимума, али при том није узето у обзир да је подносилац приговора поступала и у материји радних спорова, где је имала успешан квалитет рада. Посматрајући укупан квалитет рада подносиоца приговора у 2006.години Високи савет судства налази да је и поред чињенице да је у тој години у материји имала већи проценат укинутих одлука, остварен задовољавајући квалитет рада. Но и поред тога што је ова сумња а у складу са Правилима за преиспитивање одлука отклоњена констатује се да је подносилац приговора уз велики број ожалбених одлука имала у свим годинама проценат укинутих одлука у горње толерантној граници, па да сходно томе да се и квалитет не може сматрати успешним.

Код овакве чињенице Високи савет судства је преиспитујући одлуку првог састава о испуњености критеријума оспособљености нашао да је ова претпоставка основано оборена, па да и у складу са одредбом члана 6 Правила подносилац приговора не испуњава овај критеријум, као нужан да би се испунили сви прописани критеријуми за избор. Подносилац приговора је сходно утврђеним чињеницама од стране Комисије, а превасходно на основу извештаја Основног суда у Новом Саду имала знатан број одлука израђених након законом прописаног рока па и рока од 30 дана на колико се у сложеним предметима овај рок може продужити у складу са чланом 16 Мерила. Број таквих одлука

је и ван просека одељења, а при том и као знатан и у погледу одлука које су израђене након рока од 60 дана тај рок је неразумно дуг, више месечан, што указује на несавесност у раду, па и самим тим ускраћивање странкама суђења у разумном року. На основу ове чињенице, Високи савет судства налази да је основано оборена претпоставка оспособљености.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви ВСС

